

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА

ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ДРУГА ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ,
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА
КУЛЬТУРНІ ВИМІРИ

21 травня 2021р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 31. 05. 2021 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Добровольська Г. Д. – студент 3-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гладка В. В. – студентка 2-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

УДК 321(477)(063)

С 91

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку: політико-правові, соціально-економічні та культурні виміри : матеріали другої Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 21 травня 2021 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2021. 145 с.

УДК 321(477)(063)

приватних власників - усе це поступово розриває країну з середини і унеможливорює нормальне функціонування економіки. Тому в першу чергу слід врегулювати ті питання та проблеми, які заважають реалізувати визначені державною програмою заходи і нарешті усвідомити, яким чином впроваджувати ці ідеї в життя.

Отже державна політика зайнятості в Україні до початку пандемії мала певні проблеми, що були пов'язанні із перерахунками на етапі її формування . 2020 рік та виклики, що пов'язанні з наслідками коронавірусної хвороби поставили свої вимоги до її захисту. В результаті, тест план дій уряду , який спрямований на формування покращеного ринку праці в Україні виглядає сумнівним і потребує перегляду його основних заходів та механізму їх реалізації, серед яких увагу варто затримати на освіті.

Література

1. Програма діяльності Кабінету Міністрів України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/Program/diyalnosti-kmu-20.pdf> (дата звернення 15.05.2021 рік.)
2. Державна політика у сфері зайнятості населення. URL: https://pidru4niki.com/16520205/ekonomika/derzhavna_politika_sferi_zaynyatosti_naselennya (дата звернення 15.05.2021 рік.)
3. Державна служба зайнятості України. URL: www.dcz.gov.ua (15.05.2021 рік.)

Ткаченко Наталя

аспірантка кафедри політичних наук і права
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д.Ушинського
м.Одеса, Україна

КОНФЛІКТ ІДЕНТИЧНОСТЕЙ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ПРОСТОРИ

Конфлікти ідентичності є, певним чином, соціокультурними конфліктами посттрадиційності, фундаментом яких є ціннісно-

світоглядні відмінності і суперечності, зумовлені кризами і трансформаціями культурних ідентичностей; ці конфлікти детерміновані дихотомією традиціоналістських і посттрадиціоналістських ціннісних систем і є атрибутивною частиною рефлексивно-модернізаційних процесів. Поняття «конфлікти ідентичностей» відображає системний характер ціннісно-світоглядних суперечностей як модернізаційних ризиків глобального світу: інтеракція і зближення раніше «чужих» культурних спільнот і їх ідентичностей є невичерпним джерелом інтеграції і конфліктів.

Аналізуючи сучасні дослідницькі роботи, що відображають наукові погляди щодо проблематики територіальних, етнополітичних конфліктів, можна зробити висновок, що поле для наукової роботи в даному напрямку з кожним десятиліттям істотно розширюється, і в новому столітті найбільш дискусійними в академічних колах стають «конфлікти нового покоління» або «конфлікти XXI століття». Деякі автори відносять до цієї категорії «конфлікти ідентичності» на пострадянському просторі, інші розуміють під «новими конфліктами» асиметричні конфлікти, пов'язані з терористичною загрозою, а також конфлікти, в яких етнічна складова витісняється цивілізаційної [1, с. 47], а в якості основних міжнародних гравців на сцену виходять повстанські угруповання, кримінальні структури, діаспори, етнічні партії і ін. П. А. Циганков відносить до таких всі конфлікти, що зародилися вже після закінчення холодної війни [2, с. 407]. У той же час окремі дослідники самою суттю «нового роду» конфліктів вважають не протистояння держав або ідеологій, а різних ідентичностей [3, с. 66].

Групи зі спільною ідентичністю виділялися в якості найбільш придатною одиниці аналізу для вивчення зтяжних або нерозв'язних соціальних конфліктів ще Дж. Бертоном і І. Азаром [4, с. 15]. У наші дні зміна геополітичної структури світу викликає поява складних соціокультурних наслідків, в тому числі і радикальних трансформацій ідентичності. Цей процес породжує нові конфлікти і сприймається багатьма національними спільнотами як загроза їх політичного суверенітету, економічної

безпеки і культурної самобутності. Особливо чітко подібні трансформації простежуються при розгляді «заморожених» конфліктів на пострадянському просторі та пов'язаних з ідентичністю процесів, що розвиваються в невизнаних державах. Дані конфлікти дійсно важко піддаються врегулюванню. Британський вчений Д. Френсіс порівнює ідентичність з культурою, яка також багатогранна. На його думку, ворожість, незалежно від природи її походження, посилюється культурними відмінностями, внаслідок чого іншій стороні приписуються мотиви домінування, які змушують вважати «несхожість» загрозою [5].

При всьому різноманітті підходів до визначення типу конфлікту, існує відносна єдність думки дослідників, що чинники ідентичності і групового статусу є фундаментальними, відмова у визнанні і дискримінація викликають неминучий і непереможний протест, а самі конфлікти є особливо важкими для переговорів і компромісу. Недостатньо уваги приділяється проблемі тих ідентичностей на пострадянському просторі, які сформувалися не як етнічні. Наприклад, поняття «пострадянської ідентичності» зустрічається в сучасних дослідженнях вкрай рідко і в абсолютно різних інтерпретаціях, що свідчить про несформованість даної категорії в якості наукової.

Тому, вважаємо, що в рамках політичних досліджень конфліктів ідентичностей можна використовувати в якості основного методологічного інструментарію універсальну схему вивчення конфлікту, оскільки конфлікти різного рівня і виду становлять «мережу безпеки», яка додає регіону необхідну стійкість і сприяє утриманню ситуації у відносно стабільних рамках. Продуктивні можливості при вивченні конфліктів ідентичності мають різні порівняльні методи, в тому числі компаративний аналіз, можна використовувати метод сценарного прогнозування. Універсальним методологічним підходом в дослідженнях може бути визнаний конструкціонізм (конструктивізм), який прийшов в політичну науку з соціології.

Затребуваність аналізу конфліктів ідентичностей пояснюється метою планування і реалізації заходів практичної політики. Облік

регіональних і локальних особливостей, специфічних потреб та вираженість протиріч населення конкретних територій дозволить внести необхідні корективи в загальнонаціональні концепції і програми розвитку, розставити в них потрібні акценти, а тим самим зняти гостроту наявних і виключити можливість появи нових проблем, знизити напругу в суспільстві.

Література

1. Лебедева М.М. Акторы современной мировой политики: локальные действия – глобальные последствия (Т.1) / Лебедева М.М. // Пространство и время в мировой политике и международных отношениях: материалы 4 Конвента РАМИ. 10 т. / под редакцией А.Ю. Мельвиля. – М., 2007. – С.47.

2. Цыганков А.П. Социология международных отношений : анализ российских и западных теорий / А. П. Цыганков, П. А. Цыганков. – М. : Аспект Пресс, 2006. – С. 407.

3. Стафеева М.В. Конфликт ценностей как составляющая этноконфессионального настоящего Европы /М.В.Стафеева // Дневник Алтайской школы политических исследований. – №22. – 2006. –С. 66.

4. Алтуфьев Д.Ю. Транзит идентичности. Этносоциум и межнациональная культура. 2013. – № 6. – С.12-18.

5. Francis D. Culture, Power Asymmetries and Gender in ConflictTransformation // http://www.berghof-handbook.net/std_page.php?LANG=e&id=11